

Пакъ тамъ: „1848 г. Въ месецъ юлий дойде холерата въ Търново и търновци избѣгаха и 100 семейства дойдоха въ Арбанаси“.

б) Чума.

Въ една църковна книга отъ библиотеката на Георги Анастасия е отбелязано: „1717 г. дойде чумата въ Арбанаси“.

Пакъ тамъ: „1729 г. Пакъ дойде чумата въ Арбанаси“.

Въ юлския миней на църквата св. Георги отбелязано е на гръцки: „1774 г. дойде чумата и държа три години“.

Отъ надгробната плоча на Константинъ Бринковичъ въ църквата св. Архангелъ е видно, че епидемията чума е върлуvalа и въ 1790 г.

Въ сѫщата църковна книга отъ библиотеката на дѣда Георги Анастасия е отбелязано: „1837 г. Презъ юни се яви чумата“. За сѫщото има една по-обстойна бележка въ декемврийския миней на църквата Рождество Христово: „1837. тѣ 14 ἀνγούστου. Αρχισεν φάνατικον καὶ εφύγαμοι τό Ζλατάρ. Καὶ ἀπαντον ἀκολόυθης τοῦτο τό μέγα κακόν, δύον δέν ἔμηρεν παστοικόν μέρος, δαλαδί τά μην μολήυθη, δυτε πόλις, δυτε χωρίον, μόνον δύτο τό Ζλατάρ ἔμηρεν παστοικόν. — 1837 г., 13 августъ. Започна чумата и избѣгахме въ Златарица. И на всѣкаде се разпростири това голѣмо зло и не остана чисто място, т. е. да не бѫде заразено, нито градъ, нито село, а само Златарица остана чиста“.

9. Поминъчни.

а) Евтиния.

Въ една църковна книга отъ библиотеката на дѣдо Георги Анастасия е отбелязано: „1724 г., 15 януарий. Прѣсна риба 2 пари оката, а солената 4 пари“.

Въ февруарския миней на църквата св. Димитъръ има бележка: „1737 г. Виното се продаде 2 пари оката“.

Пакъ тамъ: „1750 г. 25 мартъ (Благовещение). Рибата се продаде 5 пари, сиренето 8 пари, овче мясо 5 пари“.

Въ осмогласника на църквата св. Георги е отбелязано: „1760 г., 2 май. Осмогласника и минея за юни сѫ купени за 27 пари отъ църковнитѣ аспри за църквата св. Георги“.

б) Скжпотия.

Въ юлския миней на църквата св. Георги е отбелязано на гръцки: „1758 г. Рибата стана 8 пари оката тукъ и въ Букурещъ“. Тази бележка показва, че арбанасчани сѫ биле осведомени за пазаря въ Букурещъ.

Пакъ тамъ: „Станаха сеферї (войни) и държаха 7 години. Стана скжпотия голѣма. Разхвѣрлиха по 4 пжти на годината даждия. Брашното стана 5 пари оката; ечникътъ крината 40 пари; виното 4 пари, ракията 30 пари. Бѣше ефимерия попъ Тодоранъ“. Въ евангелието пѣкъ на сѫщата църква е отбелязано, че попъ Тодоранъ е рѣкоположенъ въ 1765 г. Следователно, бележката въ юлския миней се отнася до войната въ 1768—1774 г. на Екатерина II съ Турция.

Въ една сбирка отъ църковни книги отъ библиотекара на дѣда Георги е отбелязано: „1762 г. Бѣла риба 8 пари, солената 5 пари, щуката 4 пари“.